

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurencijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренијски савјет

RJEŠENJE

**po Zahtjevu za pokretanje postupka privrednog subjekta Crumb group d.o.o Bijeljina protiv
privrednog subjekta Telekomunikacije Republike Srpske a.d. Banja Luka**

**Sarajevo,
novembar 2011. godine**

Broj: 05-26-2-028-92-II/10
Sarajevo, 17.11.2011. godine

Na osnovu člana 42. stav (2) Zakona o konkurenciji («Službeni glasnik BiH», br. 48/05, 76/07 i 80/09) i člana 206. Zakona o upravnom postupku («Službeni glasnik BiH», br. 29/02, 12/04, 88/07 i 93/09), a u vezi s članom 4. stav (1) tačke d), u postupku pokrenutom po Zahtjevu za pokretanje postupka privrednog subjekta Crumb group d.o.o. Bijeljina, Knez Ivo od Semberije 4, Bijeljina, zastupanog putem advokata Avlijaš S. Ognjena, Trg Kralja Petra I, Bijeljina protiv privrednog subjekta Telekomunikacije Republike Srpske a.d. Banja Luka, Kralja Petra Karadorđevića 61-a, Banja Luka, zastupanog putem advokata Dimitrijević Stevana, Gundulićeva 4, Banja Luka, Konkurencijsko vijeće, na 21. (dvadesetprvoj) sjednici održanoj dana 17.11. 2011. godine, donijelo je

R J E Š E N J E

- I. Odbija se zahtjev privrednog subjekta Crumb group d.o.o. Brčko distrikt u dijelu koji se odnosi na postojanje zabranjenog sporazuma u smislu člana 4. stav (1) tačka d) Zakona o konkurenciji od strane privrednog subjekta Telekomunikacije Republike Srpske a.d. Banja Luka, a koji se odnosi na zaključenje Ugovora o kolokaciji sa privrednim subjektom Aneks d.o.o. Banja Luka, kao neosnovan.
- II. Svaka strana snosi svoje troškove postupka.
- III. Ovo Rješenje je konačno i bit će objavljeno u «Službenom glasniku BiH», službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

O b r a z l o ž e n j e

Konkurencijsko vijeće je dana 30.11.2010. godine pod brojem 05-26-028-II/10 zaprimilo Zahtjev za pokretanje postupka (u daljem tekstu: Zahtjev) u smislu člana 28. Zakona o konkurenciji (u daljem tekstu: Zakon) podnesen od strane privrednog subjekta Crumb group d.o.o. Bijeljina, Knez Ivo od Semberije 4, Bijeljina (u daljem tekstu: Podnosilac zahtjeva ili Crumb group) zastupanog putem advokata Ognjena S. Avlijaša, Trg Kralja Petra I, Bijeljina, protiv privrednog subjekta Telekomunikacije Republike Srpske a.d. Banja Luka, Kralja Petra I Karadorđevića br. 93, Banja Luka (u daljem tekstu: Telekomunikacije RS) kojeg zastupa advokat Stevan Dimitrijević, Gundulićeva 4, Banja Luka radi sumnje o postojanju zabranjenog sporazuma u smislu člana 4. stav (1) tačka d) i zloupotrebe dominantnog položaja u smislu člana 10. stav (2) tačke a), b), c) i d) Zakona o konkurenciji.

Stranke u postupku

Podnosilac zahtjeva je pravno lice registrovano dana 16.2.2006. godine na Osnovnom sudu Bijeljina pod brojem 080-0-Reg-06-000 041. Pretežna registrovana djelatnost privrednog subjekta Crumb group d.o.o. je pružanje telekomunikacijskih usluga i isti je alternativni operater usluga javne fiksne telefonije. Regulatorna agencija za komunikacije (u daljem tekstu: RAK) je dana 19.7.2006. godine Podnosiocu zahtjeva izdala dozvolu za pružanje fiksnih javnih telefonskih usluga br. DUFT-TS/05/06 koja važi 10 godina, dozvolu za korištenje telefonskih brojeva za potrebe Calling cards (kartica za ino-

zvanje) i korištenje bloka 10.000 brojeva u telefonskoj mreži (fiksni telefoni) i 4 mikrotalasna linka. U toku postupka, Podnosilac zahtjeva je promijenio sjedište društva, te se isto sada nalazi u Brčko distriktu na adresi Bulevar mira br. 5, a naziv društva je Crumb group d.o.o. Brčko distrikt, što je utvrđeno uvidom u Rješenje o registraciji broj 096-0-Reg-10-001290 od 21.1.2011. godine.

Privredni subjekt Telekomunikacije RS je javni telekom operater na području Bosne i Hercegovine. Pretežna registrovana djelatnost privrednog subjekta Telekomunikacije RS je pružanje telekomunikacijskih usluga u fiksnim i mobilnim mrežama u unutrašnjem i međunarodnom saobraćaju. RAK je Odlukom broj: 03-29-2374-I/07 od 9.10.2007. godine (Službeni glasnik BiH broj 81/07) proglasio privredni subjekt Telekomunikacije RS, te privredne subjekte Hrvatske telekomunikacije d.o.o. Mostar i BH Telecom d.d. Sarajevo operaterima sa značajnom tržišnom snagom na tržištu usluga fiksne i mobilne telefonije, što između ostalog, znači da RAK može da ih obaveže da pružaju usluge interkonekcije po troškovno orijentiranim cijenama, a pod uslovima predviđenim Zakonom o komunikacijama (Službeni glasnik BiH, br. 31/03, 75/06 i 32/10).

Pravni okvir predmetnog postupka

Konkurencijsko vijeće je u toku postupka primijenilo odredbe Zakona, Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta («Službeni glasnik BiH», broj 18/06 i 34/10) i Zakona o upravnom postupku («Službeni glasnik BiH», br. 29/02, 12/04, 88/07 i 93/09).

Također, Konkurencijsko vijeće je uzelo u obzir i odredbe Zakona o komunikacijama (Službeni glasnik BiH, br. 31/03, 75/06 i 32/10), Pravila o interkonekciji broj 16/2002 Regulatorne agencije za komunikacije i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Republici Srpskoj („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 68/05).

Postupak pred Konkurencijskim vijećem

Nakon dostavljanja Zahtjeva Konkurencijskom vijeću dana 30.11.2011. godine, Podnosilac zahtjeva je isti dopunio dana 7.12.2010. godine podneskom broj: 05-26-2-028-1-II/10.

Nakon uvida u dostavljenu dokumentaciju od strane Konkurencijskog vijeća utvrđeno je da ista nije potpuna i kompletna u smislu člana 28. stav (2), te su dana 22.12.2010. godine pod brojem: 05-26-028-3-II/10 i dana 12.1.2010. godine pod brojem: 05-26-2-028-6-II/10 upućeni zahtjevi za dopunom dokumentacije.

Podnosilac zahtjeva je dana 31.12.2010. godine podneskom broj: 05-26-2-028-4-II/10 i dana 13.1.2011. godine podneskom broj: 05-26-2-028-7-II/10 dostavio tražene dopune Zahtjeva kao i dokaz o uplati administrativne takse.

Konkurencijsko vijeće je, imajući u vidu čl. 8. i 11. Zakona o upravnom postupku iz predmetnog spisa broj 01-05-26-008-II/10 izuzelo i uložilo u predmetni spis broj 05-26-2-028-II/2010 dokumentaciju popisanu u Službenoj zabilješci broj 05-26-2-028-2-II/10 od 20.12.2010 godine.

Nakon kompletiranja Zahtjeva, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da su stečeni uslovi za izdavanje Potvrde o prijemu kompletnog i urednog Zahtjeva u skladu sa članom 28. stav (3) Zakona te je ista izdata dana 2.3.2011. godine pod brojem: 05-26-2-028-8-II/10.

Na osnovu dostavljenih informacija i dokumentacije Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da nije moguće bez provođenja postupka utvrditi postojanje povrede Zakona o konkurenciji na koje Podnosilac zahtjeva ukazuje, te je donijelo Zaključak o pokretanju postupka broj: 05-26-2-028-9-II/10 dana 2.3.2011. godine (u daljem tekstu: Zaključak), te je privrednom subjektu Telekomunikacije RS

dostavilo isti zajedno sa Zahtjevom za pokretanje postupka i Zahtjevom za dostavu dokumentacije, kako bi u dostavljenom roku mogli dati odgovor na Zahtjev.

Konkurencijsko vijeće je u toku postupka zatražilo od RAK-a da dostavi informacije i stručna pojašnjenja relevantna za predmetni postupak (akt broj 05-26-2-028-17-II/10 od 7.3.2011. godine, akt broj 05-26-2-28-28-II/10 od 13.5.2011. godine, akt broj 05-26-2-028-45-II/10 od 14.6.2011. godine i akt broj 05-26-2-028-61-II/10 od 16.8.2011.godine), te je RAK dostavio tražene podatke dana 17.6.2011. godine pod brojem 05-26-2-028-47-II/10, dana 23.6.2011. godine pod brojem 05-26-2-028-49-II/10 i dana 23.8.2011. godine pod brojem 05-26-2-028-63-II/10.

U toku postupka, Konkurencijsko vijeće je zakazalo i održalo usmenu raspravu dana 25.5.2011. godine tokom koje se Podnosilac zahtjeva, između ostalog, izjasnio da odustaje od dijela Zahtjeva po kome je pokrenut postupak, a koji se odnosi na sumnju o zloupotrebi dominantnog položaja iz člana 10. stav 2. tačka a) Zakona vezano za cijenu usluge terminacije međunarodnih poziva, pa je Konkurencijsko vijeće, imajući u vidu izloženo, a u skladu sa članom 122. stav 2. Zakona o upravnom postupku, donijelo Zaključak o obustavi postupka u dijelu koji se odnosi na sumnju o zloupotrebi dominantnog položaja iz člana 10. stav 2. tačka a) Zakona o konkurenciji. U skladu sa navedenim, Konkurencijsko vijeće nije razmatralo i uzimalo u obzir navode i dokaze iznesene u toku postupka koji se odnose na ovaj dio Zahtjeva, niti je prilikom donošenja konačne odluke odlučivalo o ovom dijelu Zahtjeva.

Podnosilac zahtjeva se na usmenoj raspravi izjasnio da svoj Zahtjev proširuje u pogledu pružanja usluge „telefonska kartica“ jer smatra da je privredni subjekt Telekomunikacije RS pružanjem ove usluge zloupotrebio dominantan položaj u smislu člana 10. stav (2) tačka a) Zakona, a zatim je podneskom broj 05-26-2-028-35-II/10 od 2.6.2011. godine i podneskom broj 05-26-2-028-37-II/10 od 7.6.2011. godine obavijestio Konkurencijsko vijeće da odustaje od ovog djela zahtjeva, te da će zaštitu svojih prava tražiti putem nadležnog suda. Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće nije proširilo Zaključak, niti je razmatralo navode koji se odnose na pružanje usluge „telefonska kartica“.

Imajući u vidu složenost predmeta, kao i da je za utvrđivanje činjeničnog stanja i ocjenu dokaza bilo potrebno izvršiti dodatne analize, te da se radi o osjetljivim tržištima, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da je rok za donošenje konačnog rješenja iz člana 11. stav (2) Zakona o konkurenciji potrebno produžiti za dodatna tri mjeseca u smislu člana 41. stav (1) Zakona, te je dana 8.6.2011. godine pod brojem 05-26-2-028-40-II/10 donijelo Zaključak o produženju roka za donošenje rješenja za dodatna 3 (tri) mjeseca radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma i zloupotrebe dominantnog položaja.

Konkurencijsko vijeće nije donijelo konačno rješenje u zakonskom roku iz člana 41. stav (1) tačka c) i stav (2) Zakona, pa su privredni subjekti Crumb group d.o.o. i Telekomunikacije RS podnijeli Konkurencijskom vijeću posebne Zahtjeve za donošenje rješenja u smislu člana 11. stav (3) Zakona dana 4.10.2011. godine pod brojem 05-26-2-028-72-II/10, odnosno, dana 10.10.2011. godine pod brojem: 05-26-2-028-74-II/10.

Postupajući po navedenim Zahtjevima za donošenje rješenja, Konkurencijsko vijeće je konstatovalo da je rok za donošenje konačnog rješenja u smislu člana 41. stav (1) tačka c) Zakona protekao, te je u skladu sa članom 11. stav (3) Zakona dana 12.10.2011. godine donijelo rješenje broj 05-26-2-028-76-II/10, prema kojem se *ex lege* smatra da ne postoji zloupotreba dominantnog položaja u smislu člana 10. Zakona. Rješenjem broj 05-26-2-028-76-II/10 od 12.10.2011. godine nije odlučeno o Zahtjevu Podnosioca zahtjeva u dijelu koji se odnosi na postojanje zabranjenog sporazuma iz člana 4. Zakona, kao i troškovima postupka, pa Konkurencijsko vijeće u skladu sa članom 206. Zakona o upravnom postupku donosi ovo dopunsko rješenje.

Konkurencijsko vijeće je dana 6.10.2011. godine pod brojem 05-26-2-028-71-II/10 zaprimilo Zahtjev za izuzeće člana Konkurencijskog vijeća Gordane Živković podnesen od privrednog subjekta Crumb

group, o kojem je dana 17.11.2011. godine donijelo Zaključak broj 05-26-2-028-90-II/10 kojim je zahtjev za izuzeće odbilo kao neosnovan.

Konkurencijsko vijeće je dana 21.10.2011. godine pod brojem: 05-26-2-028-83-II/10 zaprimilo Zahtjev za preispitivanjem rješenja u smislu člana 43. stav (5) Zakona o konkurenciji podnesen od privrednog subjekta Crumb group d.o.o. Brčko distrikt, kojim se traži preispitivanje rješenja Konkurencijskog vijeća broj: 05-26-2-028-76-II/10 od 12.10.2011. godine, o kojem je dana 17.11.2011. godine donijelo Zaključak broj 05-26-2-028-91-II/10 kojim je zahtjev za preispitivanje rješenja odbilo kao neosnovan.

Navodi Podnosioca zahtjeva

Privredni subjekt Crumb group je podnio Zahtjev protiv privrednog subjekta Telekomunikacije RS iz razloga što smatra da je privredni subjekt Telekomunikacije RS zaključio zabranjeni sporazum iz člana 4. stav 1) tačka (d) Zakona, te u Zahtjevu za pokretanje postupka i drugim podnescima dostavljenim u toku postupka u pogledu postojanja zabranjenog sporazuma iz člana 4. Zakona u bitnom navodi slijedeće:

- da je sa privrednim subjektom Telrad d.o.o. Bijeljina (u daljem tekstu: Telrad), koji je mrežni operater Podnosioca zahtjeva, ispunjavao sve tehničke uslove za uspostavljanje interkonekcije sa privrednim subjektom Telekomunikacije RS; da je RAK dana 25.10.2006. godine potvrdio da mrežni operater privredni subjekt Telrad, na osnovu čl. 2. i 3. Pravila o interkonekciji, uz ovlaštenje Podnosioca zahtjeva može potpisati ugovor o interkonekciji;
- da je u skladu sa članom 11.3 Referentne interkonekcijske ponude (u daljem tekstu: RIP) privredni subjekt Telrad kompletirani zahtjev za uspostavljanje interkonekcije podnio privrednom subjektu Telekomunikacije RS, dana 7.11.2006. godine, i da je privredni subjekt Telekomunikacije RS odredio termin pregovora za dan 11.12.2006. godine, iako je prema RIP dokumentu bio obavezan u roku od 20 radnih dana od prijema kompletnog zahtjeva ispitati isti, elaborirati tehnička rješenja za implementaciju interkonekcije i obavijestiti predmetnog alternativnog operatora; Podnosilac zahtjeva je na održanom sastanku obaviješten da privredni subjekt Telekomunikacije RS nema utvrđene cijene za ovu vrstu usluga, da priprema ugovor i prijedlog cjenovnika, kao i da je u toku adaptacija prostorija namijenjenih za kolokaciju opreme novih operatera;
- da ima saznanja da je privredni subjekt Telekomunikacije RS dana 10.8.2006. godine potpisao ugovor o interkonekciji sa privrednim subjektom Aneks d.o.o. Banja Luka (u daljem tekstu: Aneks), nosiocem iste dozvole kao i Podnosilac zahtjeva, u zakonskom roku od 3 mjeseca od dana kada je privredni subjekt Aneks dobio licencu, te je takvim djelovanjem Podnosilac zahtjeva svjesno doveden u inferioran tržišni položaj;
- da je ispunio formalne uslove za zaključenje ugovora o interkonekciji sa privrednim subjektom Telekomunikacije RS, a da je prema Pravilu broj: 16/2002 rok za postizanje dogovora o uslovima ugovora 90 dana od dana početka pregovora i da je rok istekao dana 7.2.2007. godine, te je Podnosilac zahtjeva radi toga o istome, dana 2.2.2007. godine, pismeno obavijestio i RAK-u, na što nije dobio odgovor;
- da je također, privredni subjekt Telrad dana 18.4.2007. godine pismeno urgirao kod privrednog subjekta Telekomunikacije RS i da je u odgovoru, od dana 26.4.2007. godine navedeno da su se ponovo obratili RAK-u vezano za sporno pitanje prijenosa prava za potpisivanje ugovora o interkonekciji sa Podnosioca zahtjeva na privredni subjekt Telrad;
- da je dana 10.7.2007. godine Podnosilac zahtjeva podnio zahtjev za uspostavljanje interkonekcije privrednom subjektu Telekomunikacije RS;

- da je Podnosilac zahtjeva dana 27.8.2007. godine zaključio Ugovor o interkonekciji sa privrednim subjektom Telekomunikacije RS.

Navodi Telekomunikacija RS

U toku postupka, privredni subjekt Telekomunikacije RS je dana 21.3.2011. godine dostavio traženu dokumentaciju, te istovremeno zatražio produženje roka za davanje Odgovora na zahtjev. Zahtjev je Konkurencijsko vijeće, imajući u vidu složenost predmeta, ocijenilo opravdanim i odobrilo dodatni rok od 20 dana.

Konkurencijsko vijeće je dana 13.4.2011. godine pod brojem: 05-26-028-21-II/10 zaprimilo odgovor na Zahtjev privrednog subjekta Telekomunikacije RS, u kojem, kao i u drugim podnescima dostavljenim u toku postupka, privredni subjekt Telekomunikacije RS u pogledu postojanja zabranjenog sporazuma iz člana 4. Zakona u bitnom navodi slijedeće:

- da ističe procesni prigovor i predlaže da se Zahtjev u dijelu koji se odnosi na postojanje zabranjenog sporazuma odbaci iz razloga što Podnosilac zahtjeva iznosi „sumnju o postojanju zabranjenog sporazuma iz člana 4. stav (1) tačka d)“ Zakona, ali nigdje ne navodi o kakvom se sporazumu radi, ko ga je zaključio i zbog čega je zabranjen. Kako se ne navode konkretni sporazumi povodom kojih stoji „sumnja“, na osnovu dostupnih podataka se može zaključiti da je zahtjev Podnosioca zahtjeva u ovom dijelu očito neosnovan. Telekomunikacije RS dalje ističu da je smisao člana 4. stav (1) tačka d) Zakona zaključivanje sporazuma koji za cilj ili posljedicu imaju koordinirano ponašanje dva ili više učesnika na tržištu u cilju diskriminacije trećih učesnika;

Usmena rasprava

Konkurencijsko vijeće je, u skladu sa članom 39. Zakona, zakazalo i održalo usmenu raspravu (zapisnik broj: 05-26-2-28-30-II/10) dana 25.5.2011. godine na kojoj su se zastupnici stranaka izjasnili o činjenicama i okolnostima na kojima se temelji Zahtjev. Obje strane su se izjasnile da ostaju kod prethodno datih navoda, te je istima omogućeno da se izjasne o činjenicama i okolnostima o kojima se do sada nisu izjasnile, te da postavljaju pitanja jedni drugima ako to žele.

Tokom rasprave Podnosilac zahtjeva se izjasnio da odustaje od dijela Zahtjeva po kome je pokrenut postupak, a koji se odnosi na sumnju o zloupotrebi dominantnog položaja iz člana 10. stav 2. tačka a) Zakona vezano za cijenu usluge terminacije međunarodnih poziva.

Na usmenoj raspravi strankama je ostavljen dodatni rok za izjašnjavanje na dokaze na koje je izvršen uvid tokom rasprave. Podnosilac zahtjeva je nakon održane usmene rasprave dostavio podnesak broj 05-26-2-028-32-II/10 od 1.6.2011. godine u kojem je, između ostalog, u prilogu dokument „pojašnjenje na zapisnik od 25.5.2010. godine“. Privredni subjekt Telekomunikacije RS je u pogledu ovog dokumenta istakao prigovor (podnesak broj 05-26-2-028-48-II/10 od 20.6.2011. godine) smatrajući da isti treba da se odbaci, obzirom da je Podnosilac zahtjeva na samoj usmenoj raspravi imao priliku da istakne prigovore i primjedbe na zapisnik, te da je zapisnik sa rasprave već potpisao. Konkurencijsko vijeće je ocijenilo ovaj prigovor opravdanim, tako da prilikom donošenja konačne odluke nije uzelo u obzir osporeni dokument.

Privredni subjekt Telekomunikacije RS je u svom podnesku broj 05-26-2-028-42-II/10 od 13.6.2011. godine istakao prigovor u pogledu vrijednosti spora koju je označio Podnosilac zahtjeva. Telekomunikacije RS smatraju da je vrijednost spora neutemeljena i paušalno utvrđena, te traži da se „Nalaz i mišljenje“ vještaka Radivoja Ikonića ukloni iz spisa predmeta jer vještačenje može imati procesno-pravni karakter samo ako ga odredi službeno lice, što ovdje nije bio slučaj, jer je isti urađen po zahtjevu Podnosioca zahtjeva. U pogledu navedenog prigovora Podnosilac zahtjeva je u svom podnesku broj 05-26-2-028-50-II/10 od 23.6.2011. godine istakao da je nalaz i mišljenje urađeno od strane ovlaštenog sudskog vještaka upisanog u registru sudskih vještaka koji je objavljen u Službenom glasniku Republike Srpske, a iz razloga jer je Konkurencijsko vijeće tražilo od Podnosioca

zahtjeva da odredi vrijednost spora. Konkurencijsko vijeće je svojim aktom broj 05-26-2-028-22-II/10 od 15.4.2001. godine, i usmeno, tokom usmene rasprave zatražilo od Podnosioca zahtjeva da se izjasni o vrijednosti spora kako bi se mogli izračunati eventualni troškovi postupka, te je Podnosilac zahtjeva tokom usmene rasprave u spis uložio „Nalaz i mišljenje“ vještaka Radivoja Ikonića, međutim, Konkurencijsko vijeće nije dalo nalog za osporeno vještačenje. Kako je članom 43. stav (6) Zakona propisano da odluke Konkurencijskog vijeća nisu od uticaja na eventualnu krivičnu ili građansku odgovornost (o kojoj odlučuju nadležni sudovi), u konkretnom slučaju vrijednost spora je značajna samo s aspekta troškova postupka. Imajući u vidu načelo efikasnosti i ekonomičnosti postupka, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da će u konkretnom slučaju biti ispravno da se primjene odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske koje se odnose na obračun troškova u neprocjenjivim predmetima, tako da „Nalaz i mišljenje“ vještaka Radivoja Ikonića nije uzeto u obzir prilikom donošenja odluke o troškovima postupka.

Podnosilac zahtjeva je u svom podnesku broj 05-26-2-028-50-II/10 od 23.6.2011. godine istakao prigovor u pogledu zastupanja privrednog subjekta Telekomunikacije RS, tvrdeći da je na usmenoj raspravi Telekomunikacije RS zastupalo lice (Rastko Petaković) koje istog nije moglo zastupati iz razloga što se radi o advokatu iz strane zemlje koji nema pravo niti odobrenje za rad Advokatske komore RS ili BiH niti nadležnog ministarstva, te da isto predstavlja nadripisarstvo, pozivajući se na odredbe člana 46. Zakona o opštem upravnom postupku Republike Srpske (Službeni glasnik Republike Srpske broj 13/02 i 87/07). U pogledu navedenog prigovora privredni subjekt Telekomunikacije RS je istakao da je u svemu pravilno zastupan u postupku, da je na raspravi bio prisutan opunomoćeni advokat, a također i opunomoćeno fizičko lice što nije zabranjeno nijednom odredbom Zakona o upravnom postupku. Rastko Petaković je bio prisutan usmenoj raspravi upravo u svojstvu u kojem se predstavio – kao poslovno sposobna osoba. Podnosilac zahtjeva ovaj prigovor nije stavio u toku održane usmene rasprave, a o posljedicama izostanka primjedbi u toku rasprave je propisno upozoren, te predlaže Konkurencijskom vijeću da u cjelosti odbaci primjedbe Podnosioca zahtjeva jer ne ispunjavaju propisane uslove iz člana 148. Zakona o upravnom postupku. Konkurencijsko vijeće je razmatrajući navode stranaka u postupku ocijenilo da nije bilo nepravilnosti u zastupanju, imajući u vidu čl. 50. i 55. Zakona o upravnom postupku, jer je usmenoj raspravi u ime Telekomunikacija RS, pored Dimitrijević Stevana, advokata iz Banja Luke i drugih punomoćnika Telekomunikacija RS, pristupio i Rastko Petaković, fizičko lice, u svojstvu stručnog savjetnika, što je i konstatovano na zapisnik sa usmene rasprave. Podnosilac zahtjeva nije imao primjedbi na rad tokom usmene rasprave, iako je propisno upozoren na pravo stavljanja istih i posljedice izostanka primjedbi.

Relevantno tržište

U skladu sa članom 3. Zakona i čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta relevantno tržište se određuje kao tržište određenih proizvoda koji su predmet obavljanja djelatnosti privrednih subjekta na određenom geografskom području.

Relevantno tržište proizvoda obuhvata sve proizvode koje potrošači i/ili korisnici smatraju međusobno zamjenjivim, pod prihvatljivim uslovima, imajući osobito u vidu njihove bitne karakteristike, kvalitet, uobičajenu namjenu, način upotrebe, uslove prodaje i cijene.

Relevantno geografsko tržište obuhvata cjelokupnu ili značajan dio teritorije Bosne i Hercegovine na kojoj privredni subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini relevantnog proizvoda pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uslovima i koji to tržište bitno razlikuju od uslova konkurencije na susjednim geografskim tržištima.

Kao relevantno tržište predmetnog postupka utvrđeno je tržište pružanja usluga interkonekcije.

Uvidom u RIP dokument utvrđeno je da se tačke interkonekcije Privrednog subjekta Telekomunikacije RS nalaze na području Republike Srpske, konkretno, u slijedećim gradovima: Banja Luka, Mrkonjić Grad, Prijedor, Doboj, Derventa, Teslić, Brčko, Bijeljina, Zvornik, Istočno Sarajevo, Foča i Trebinje. U skladu s tim, za relevantno tržište u geografskom smislu određeno je tržište Republike Srpske.

Slijedom navedenog, relevantno tržište predmetnog postupka je tržište pružanja usluga interkonekcije na području Republike Srpske.

Ocjena dokaza

U pogledu postojanja zabranjenog sporazuma iz člana 4. stav 1) tačka (d) Zakona, Konkurencijsko vijeće je donijelo odluku kao u dispozitivu ovog rješenja iz slijedećih razloga:

Podnosilac zahtjeva je u toku postupka isticao da je privredni subjekt Telekomunikacije RS zaključio Ugovor o interkonekciji sa privrednim subjektom Aneks u okviru kojeg je zaključen i Ugovor o kolokaciji, te da je zaključenjem navedenih ugovora zapravo zaključen zabranjeni sporazum iz člana 4. stav 1) tačka (d) Zakona, jer u tom istom vremenskom periodu privredni subjekt Telekomunikacije RS nije zaključio navedene ugovore sa Podnosiocem zahtjeva, iako je to isti tražio.

Privredni subjekt Telekomunikacije RS je istakao procesni prigovor i predložio da se Zahtjev u dijelu koji se odnosi na postojanje zabranjenog sporazuma odbaci iz razloga što Podnosilac zahtjeva iznosi „sumnju o postojanju zabranjenog sporazuma iz člana 4. stav (1) tačka d)“ Zakona, ali nigdje ne navodi o kakvom se sporazumu radi, ko ga je zaključio i zbog čega je zabranjen. Kako se ne navode konkretni sporazumi povodom kojih stoji „sumnja“, na osnovu dostupnih podataka se može zaključiti da je zahtjev Podnosioca u ovom dijelu očito neosnovan. Telekomunikacije RS dalje ističu da je smisao člana 4. stav (1) tačka d) Zakona zaključivanje sporazuma koji za cilj ili posljedicu imaju koordinirano ponašanje dva ili više učesnika na tržištu u cilju diskriminacije trećih učesnika, te da Podnosilac zahtjeva nikada nije dokazao postojanje zabranjenog sporazuma, iako je na njemu teret dokazivanja.

Imajući u vidu navedeno kao i odredbe člana 4. stav 1) tačka (d) Zakona, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da je istaknuti prigovor osnovan u dijelu u kom se navodi da je smisao člana 4. stav (1) tačka d) Zakona zaključivanje sporazuma koji za cilj ili posljedicu imaju koordinirano ponašanje dva ili više učesnika na tržištu u cilju diskriminacije trećih učesnika. Naime, suština člana 4. Zakona tj. zabranjenih sporazuma u smislu Zakona jeste da su zabranjeni sporazumi koji za cilj i posljedicu imaju sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na relevantnom tržištu, a to su upravo sporazumi kojima se učesnici na tržištu dogovaraju da svojim koordiniranim radnjama isključe ostale učesnike na tržištu. Ugovor o interkonekciji i Ugovor o kolokaciji koje je privredni subjekt Telekomunikacije RS zaključio sa privrednim subjektom Aneks ne sadrži ključni elemenat iz člana 4. Zakona – cilj i posljedica istog nije sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije, već se radi o ugovorima putem kojih privredni subjekt Telekomunikacije RS pruža pomenute usluge privrednom subjektu Aneks.

Cijeneći navode stranaka i izvedene dokaze, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da u konkretnom slučaju očigledno ne postoji zabranjeni sporazum između Telekomunikacija RS i privrednog subjekta Aneks kojim je Podnosilac zahtjeva doveden u nepovoljniji položaj u odnosu na konkurenciju, odnosno, ne postoji povreda člana 4. stav (1) tačka d) Zakona radi čega je odlučio kao u tački I. dispozitiva.

Troškovi postupka

Odluku o troškovima, Konkurencijsko vijeće je donijelo na osnovu odredbi člana 105. stav 1. i 3. Zakona o upravnom postupku.

Podnosilac zahtjeva je u podnesku broj 05-26-2-028-63-II/10 od 12.9.2011. godine podnio zahtjev za naknadu troškova u ukupnom iznosu od 31.153,30 KM, dok je privredni subjekt Telekomunikacije RS podneskom broj 05-26-2-028-43-II/10 od 13.6.2011. godine podnio zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 55.593,72 KM, podneskom broj 05-26-2-028-56-II/10 od 1.8.2011. godine dopunio zahtjev

za naknadu troškova na ukupan iznos od 61.373,00 KM, te podneskom broj 05-26-2-028-89-II/10 od 9.11.2011. godine ponovno dopunio zahtjev za naknadu troškova na ukupan iznos od 74.898,72 KM

Članom 105. stav 1. Zakona o upravnom postupku je propisano da u pravilu svaka stranka snosi svoje troškove postupka (koji uključuju i troškove za pravno zastupanje), a članom 105. stav 3. istog zakona je propisano da se troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju samo u slučajevima kada je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano.

Razmatrajući podnesene zahtjeve za naknadu troškova, imajući u vidu i član 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku i ishod predmetnog postupka pred Konkurencijskim vijećem, stranka koja bi eventualno mogla imati pravo na naknadu pojedinih troškova postupka je privredni subjekt Telekomunikacije RS. Međutim, kako se u konkretnom slučaju radi o pravnom licu koje spada u red velikih preduzeća, koje je jedno od najrazvijenijih privrednih subjekata u Bosni i Hercegovini i koje raspolaže ljudskim resursima potrebnim za zastupanje istog, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da pravno zastupanje istog putem advokata nije bilo nužno i opravdano u smislu člana 105. stav 3. Zakona o upravnom postupku, pa je donijelo odluku kao u dispozitivu.

Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba.

Nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema, odnosno objavljivanja ovoga Rješenja.

Predsjednik

Ibrica Lakišić